

Universitätsbibliothek Paderborn

**Qvod Iudaei Messiam, Qvi uenit, ceu uenturum, temere
expectent**

Samuel <Marochitanus>

Argentorati

VD16 S 1561

Caput .V. Quod Iudaei decipiunt alios & seipso.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36159

P A R A S T A S I S.

Caput. III. Ostendit quod Iudei sunt cæci.

Domine mi, ualde mirabile est mihi de nobis. Speramus enim quotidianē librationē de captiuitate ista, & semper de hoc loquimur, & semper loquimur de reductione nostra in Hierusalē, & ideo sumus cæci, uel deceptores simpliciū. Nam constat quod post dispersionē nostrā quæ facta est per Titū, nō apparuit in nobis Propheta qui nobis promitteret reductionem, nec etiam post captiuitatem. lxx. annorum fuit Propheta qui loqueretur de ista captiuitate quæ non habet finē, nisi in fine mundi. Nec deliberationē habet nisi per consumationem seculi, quia Daniel illā uocat desolationē sine fine cap. ix. Vnde timeo, domine mi, quod cum tanta captiuitas non possit manere super totam Gentem nostram à deo, nisi propter maximū Peccatū in decum, quod maius est quā interfecisse Prophetas, & adorasse idola, propter quæ peccata patres nostri furunt puniti. Quod sicut Deus nō miseretur nostri in uita cum in eodē peccato perseueremus, sic etiā nec miserebitur mortuis ex nobis. Attamen sumus dei in omni euentu qui euenerit.

Caput. V. Quod Iudei decipiunt alios & seipsoſ.

Domine mi, uidetur quod decipiamus alios & nos ipſos, quia in libris Legum & Prophetarū habemus deum promittentem nostræ gentil liberationē & congregatiōnē de dispersione multipliciter. Sed bene aduertēti omnes promissiones quas habuimus, uel fuerūt

A s cōplete

VERI MESSIAE

completæ ante captiuitatē .lxx. annorū, & in ipsis .lxx.
annis. Vel promissiones fuerunt propter Peccata illorum
quibus promissiones sunt totaliter impeditæ, sicut propo-
no coram te, domine mihi. Exempli gratia. Ista pauca dicuntur
in Ezechiele. Si feceritis iustitias meas, & mandata mea
seruaueritis, congregabo uos de quatuor partibus mundi,
& leuabo uos, & adducam uos per mare, & reducam uos
in domum sanctam iuxtam. Ecce quod id quod dominus no-
bis promittit per Ezechielem in prædictis uerbis, & alijs
locis libri eiusdem prophetæ, iam completū est pluries ante
illam captiuitatē .lxx. annorū. Ut omnes promissiones do-
mini tales maiores & minores, quæ in diuersis locis sacro-
rum librorum continentur, completae fuerunt antequam
caderemus in istam ultimā captiuitatē, quæ nō habet finē,
modo iam sumus in millesimo anno, & ultra nec in aliquo
libro Prophetarū eius terminū inuenimus, nec ulla Dei
promissio ubi agit de liberatione & congregatione, itelli-
gitur de ista captiuitate perpetua, sed de illis tribulationi-
bus & dispersionibus, antedictos .lxx. annos, nec postea
cōgregatio de dispersione promissa est nobis. Vnde opor-
tet quod post istos .lxx. annos cōmiserimus illud Peccatum
magnum, propter quod Deus sine termino punit nos, in
quo Peccato sumus & manemus omnes, aliter Deus misere-
ricordiam suam non continuasset in nobis iram tam longam.
Nam uidemus per scripturas quod omnia Peccata que
cōmiserunt Patres nostri ante .lxx. annos prædictæ capi-
tutatis punita fuerunt, & de multis exempla hæc pauca
induco.

P A R A S T A S I S.

induco. Peccauerunt Patres nostri ante lxx. annos qui ex ierunt de Aegypto, et promissio eis facta, in eis locū non habuit, sed in peccatis suis in deserto mortui sunt. Peccauit ipse Moyses ad aquas contradictionis, et terrā promissionis non meruit. Peccauit ipse Aarō & portauit pœna. Helij sacerdos peccauit, & ruptis ceruicibus expirauit, & posteritas eius sacerdotio priuata est, & tamen Deus promiserat sacerdotiū in æternū. Sed huiusmodi promissione intelliguntur semper, nisi propter peccata demereantur accipere, ut patet in regno David, quod carnalis posterritas eius priuata est regno. Sicut etiā Deus uerus & gloriis promisit Abraham & semini suo terrā illam in æternū possidendā, & frequenter perdiderunt eam propter Peccata sua, & frequenter restituit illis dominus usq; ad ultimam uicem qua perdiderunt. Iam sunt mille anni, & ultra, & iam non est spes recuperandie ē, quia manemus omnes in eodē Peccato, propter quod terram nostā perdidimus. Et domine mi, multum mirabile est cum omnes cōcordemus quod oportet quod post captiuitatem lxx. anno rum in Babyloniam peccauimus cōtra Deū maximo Peccato, & tamē nullus est qui dicat, quod est id Peccatiū propter quod incurrimus tanta mala. Et si aliquis nostrum cognoscat nostrā cauſam, & Peccatiū propter quod incurrimus tanta mala, nullus tamē id aperit proximo suo, nec ipsem qui cognoscit in suam conuerit utilitatem, sed omnes iacemus prostrati, & uidemus manifeste quod in prædicta captiuitate lxx. annorum erat Deus cum patribus

VERI MESSIAE

patribus nostris in Prophetis, id est, Hieremia, et alijs Prophetis, et dedit eis Salathiel ducem et principes et sacerdotes, cum quibus exiuerunt de Babylone, peracta pœnitentia, et placato Deo edificauerunt Hierusalē, et templū, et alias ciuitates, et effudit Deus super illos misericordias suas copiose. Et tamē in ista captiuitate nullus Prophetā nobiscū est, nec Deus, ut apparet. Igitur dominus, inquirā et non cessabo querere quod Peccatū est id tantū, propter quod sumus in hac captiuitate mille annis, et ultra, nechabemus Prophetā, nec regē, nec sacerdotē, nec altare, nec sacrificiū, nec unctionem, nec incensum, nec purificationem, immo facti sumus ab ominabiles toti mundo, sicut Deo, et contemptibiles, in solo corde tantū nostre regnat superbia, qua nosipsoſ præferimus toti mundo. Et quod super hoc sentio pandā tibi, domine mihi. Nec minus, quicquid cueniat nos Dei sumus.

Caput. VI. Quod sit illud Peccatum propter quod Iudei sunt in hac captiuitate.

Nunc ergo, domine mihi, pauco quod id Peccatū propter quod sumus in hac desolatione, et in captiuitate ista, sit illud Peccatum super quo locutus est Deus per Prophetā Amos. ij. cap. cum dicit sic. Super tribus sceleribus Iuda conuertam et uel transferam et Israēl. Nota quod ubi in Biblia nostra est conuertam, hic habet transferā, et est ad propositū eius magis et super quarto non transferam eos, quoniam uendiderunt iustum pro argento.